

Протокол

№

гр. София, 06.11.2019 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 06.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николина Янчева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6568** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 15.21 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ [фирма] – редовно и своевременно призован, се представлява от адв. Г., преупълномощена от АД „В., Ж. и партньори“, с пълномощно представено днес.

ОТВЕТНИКЪТ КОМИСИЯ ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ –редовно и своевременно уведомен призован, се представлява от юрк. Церовски, с пълномощно от днес.

СГП – уведомена, се представлява от прокурор Д..

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, предвид редовното уведомяване на страните за днешното съдебно заседание, намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ ДОКЛАДВА искова молба на [фирма] с предишно наименование [фирма] срещу Комисия за енергийно и водно регулиране за заплащане на обезщетение за причинени имуществени вреди в общ размер на 2712,00 лева /с цена на всеки иск по 1356,00 лева/, причинени от незаконосъобразно наказателно постановление № НП-354 от 17.12.2014 г., издадено от председателя на КЕВР, състоящи се в направени от ищеца разноски по обжалване на същото наказателно постановление пред две съдебни инстанции, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху претендираните главници, считано от подаване на исковите молби в съда до

окончателното изплащане на задължението.

СЪДЪТ докладва постъпили по делото два писмени отговора на ответника от 10.07.2019 г. и 17.07.2019 г. - по всяка една от съединените за общо разглеждане в настоящото производство две иски молби.

СЪДЪТ докладва изготвен проект за доклад по делото, обективиран в определение, постановено в закрито заседание на 13.09.2019 г.

СЪДЪТ докладва молба на ответника от 24.09.2019 г., с формулирано доказателствено искане по реда на чл. 190, ал. 1 ГПК.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА определение, постановено в закрито заседание на 25.09.2019 г., с уважено доказателствено искане по реда на чл. 190, ал. 1 ГПК.

ДОКЛАДВА молба на ищеца от 03.10.2019 г., с представени писмени доказателства, в изпълнение на задължението си по чл. 190, ал. 1 ГПК.

ДОКЛАДВА постъпилите НАХД № 1322 от 2015 г. на РС-Велико Търново и КНАХД № 10324 по описа за 2015 г. на Административен съд-Велико Търново.

АДВ. Г. – Поддържам така предявените иски. Моля да приемете представените с тях доказателства, както и приобщената за послужване административнонаказателна преписка във връзка с обжалването на наказателното постановление. Не оспорвам изложените твърдения в отговора на исковата молба. По отношение претенциите ми за лихва върху двете претендирани обезщетения моля настоящия състав да допусне изменение на петитума по реда на чл. 214 ГПК, като моля искът да се счита от датата на влизане в сила на съдебните актове, с които е отменено наказателното постановление, като това изменение правим във връзка с указанията, дадени с тълкувателно решение № 3 от 2004 г. на общото събрание на ГК на ВКС. В настоящия случай лихвата и по двете главници да се счита предявена от 23.10.2015 г. Правим изменение с нарочна молба, в която сме посочили в какъв смисъл следва да се счита изменението. Нямам възражения по доклада. Нямам доказателствени искания.

ЮРК. ЦЕРОВСКИ – Оспорвам предявените иски. Моля да се приемат представените по делото доказателства. По отношение изменението на иска считаме, че това представлява нов иск – видно от исковите молби е посочен конкретен период за който се претендира лихвата. Тълкувателното решение е постановено много преди депозирането на исковата молба. Това представляват нови иски и моля да не бъдат приемани. Не възразявам по проекта на доклад на съда и нямам доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам възражения по доклада, да се приеме, както и всички доказателства по делото. Не считам, че има проблем да се уважи изменението на иска досежно периода за лихвата. Нямам доказателствени искания, няма да соча доказателства.

Във връзка с молбата за изменение на иска съдът намира, че същото действие е процесуално допустимо – ищецът не изменя основанието на своя иск, а само неговия петитум (предвид промяната на периода, за който се претендира обезщетението за забава) и то в хипотезата на чл. 214, ал. 2 ГПК, поради което искането следва да бъде уважено

Така мотивиран и на основание чл. 214, ал. 1, вр. с ал. 2 ГПК

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА изменение на акцесорните иски за обезщетение за забава върху всяка от

двете главници, като същите се считат предявени за периода от влизане в сила на съдебното решение, отменящо процесното наказателно постановление (23.10.2015 г.) до окончателното изплащане на задължението.

ОБЯВЯВА изготвения с определение от 13.09.2019 г. проект за доклад, ведно с допуснатото изменение на исковете за обезщетение за забава, за окончателен такъв.

ПРИЕМА като писмени доказателства тези, представени с исковата молба, както и с молба на ищеца от 03.10.2019 г.

ПРИОБЩАВА НАХД № 1322 от 2015 г. на РС-Велико Търново и КНАХД № 10324 по описа за 2015 г. на Административен съд-Велико Търново.

С ОГЛЕД ИЗЯВЛЕНИЯТА НА СТРАНИТЕ ЗА ЛИПСА НА ДОКАЗАТЕЛСТВЕНИ ИСКАНИЯ СЪДЪТ СЧЕТЕ ДЕЛОТО ЗА ИЗЯСНЕНО ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА И

ОПРЕДЕЛИ:

**ПРИКЛЮЧВА СЪБИРАНЕТО НА ДОКАЗАТЕЛСТВА.
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО**

АДВ. Г. – Моля да уважите изцяло предявените икове като доказани по основание и размер. Считаме, че е осъществен напълно фактическият състав на чл. 1 ЗОДОВ. Претендираните от нас като обезщетение разноски представляват пряка и непосредствена последица за отмяната на НП, доколкото дружеството е използвало адвокатска защита в тези производства и претендираните разноските са били платени в рамките на развилото се административноказателно производство, поради което същите следва да бъдат обезщетени по реда на чл. 1 ЗОДОВ, съобразно тълкувателното решение на ВАС по този въпрос. Считаме за изцяло неоснователни възраженията, изложени в отговора на исковата молба затова, че доказателства за тези разноски не са били представени в рамките на административноказателното производство. Липсва правна норма, която да задължи съда и страните да представят такива доказателства с оглед на което и представянето им по делото е практически невъзможно. Поради тази причина именно ВАС, в своето тълкувателно решение, посочва, че редът, по който тези разноски следва да бъде установено дали са реално извършени, е именно този по ЗОДОВ. Считаме за изцяло неоснователно възражението на ответника в отговора на ИМ затова, че претендираните обезщетения са прекомерни по размер и не са съобразени с правната и фактическа сложност на делото, поради което и същите не следва да бъдат присъдени в тези размери. Те са определени съгласно действащата правна рамка, а именно в минималния размер и адвокатурата е поставила изискване да не може да се слиза под установения минимум. Известна ни е практиката на Европейския съд по този въпрос, която изяснява приложението на Наредба № 1, но ние считаме, че в настоящия случай същата не може да намери пряко приложение. С цитираното решение не се установява директно дерогиране на правната норма, т. е. съдът не е установил директни противоречия в правната рамка, уреждаща размера на адвокатското възнаграждение като единствено е допуснал хипотезата, в която това е възможно и изрично е указал на местната юрисдикция да установи дали правната рамка преследва легитимни правни цели и дали на Висшия адвокатски съвет като контролен орган на адвокатурата са му били предоставени публични функции. Тази преценка е наложителна с оглед възможността да не се

достига до неправилно приложение на правото на Съюза. В този смисъл не считаме, че с постановяването на това решение е постигнато директно дерогиране на правната рамка по смисъла на разпоредбите на ДФЕС, а местната юрисдикция, съобразно изискването на чл. 19 от ДЕС, следва да предвиди правни способности, чрез които страните да търсят защита на своите права. Именно в този смисъл има редица решения на СЕС, които изрично посочват, че решенията на СЕС не дават отговор на повдигнатия спор между страните и не могат да служат за неговото разрешаване. Съдът дава единствено указания в тази връзка. В настоящия случай считаме, че в Република България има установен правен ред, който може да даде адекватна защита на правата и интересите на гражданите. Що се касае за незаконосъобразност на правна норма, то компетентният съд, който трябва да направи преценка за това е Конституционният съд. Що се касае за противоречие на подзаконовия нормативен акт с установената законова рамка, то компетентен да направи тази преценка е ВАС. В този смисъл не всяка местна юрисдикция има правомощията да извърши преценка за това. Такова правомощие не може да бъде упражнено по реда на косвения съдебен контрол. Обратното становище би противоречало не само на установения в страната правов ред, но и на чл. 19 от ДЕС, чл. 2 и 4 от ДФЕС, вкл. чл. 47 от хартата за основните права на Европейския съюз, според който всяка страна има право на справедлив процес съобразно установения в страната правов ред. Не считаме, че ограничението адвокат да не може да слиза под установения минимален размер на възнаграждението си създава т.нар. хоризонтална конкуренция, която се засяга в решението, тъй като единствени доставчици на правни услуги в Република България са адвокатите. Не могат юрисконсултите да бъдат ценообразуващ фактор на тези възнаграждения, доколкото данъчното и осигурителното третиране на тези възнаграждения е различно. Поради тази причина ние считаме, че нормата на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата намира приложение до нейната изрична отмяна по предвидения за това ред доколкото ограничението не е въведено с Наредба 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а с чл. 36 ал. 2 от Закона за адвокатурата, с оглед на което моля да уважите претендираните обезщетения в пълен размер. Претендираме разноски. Представям списък по чл. 80 ГПК. Моля за срок за писмени бележки.

ЮРК. ЦЕРОВСКИ – Моля да оставите без уважение предявените иски. Подробни съображения сме изложили в писмения отговор към тях. Считаме, че дружеството е разполагало с юрисконсулти, които са най-добре запознати със спецификата на дейността на дружеството. Самите дела не са с особена правна и фактическа сложност и не предполагат наемането на адвокати от специфични отрасли. Следва да се отчете и обстоятелството, че разходите, свързани с участието на тези юрисконсулти са част от ценообразуващите елементи и се приспадат от страна на дружеството и в този смисъл ако се счита, че юрисконсулти по такива елементарни дела не биха могли да осъществяват дейността, за която са наети, не следва, че трябва да бъдат натоварвани всички граждани със задължението да си наемат адвокати. Моля да имате предвид, че не са поискани своевременно разноските във връзка с обжалване на наказателното постановление по време на производството пред Районен, респективно Административен съд и не са приобщени доказателства, установяващи плащане на подобни възнаграждения именно по тези дела. Ако сметете все пак исковите за основателни, моля да имате предвид, че правим възражение за прекомерност, тъй като се касае за голям брой идентични дела без правна и фактическа сложност. Абсолютно

превратно се тълкува от страна на адвоката на ищцовото дружество решението на Европейския съд. Безспорно е установен проблемът и е забелязано, че наредбата за минималните възнаграждения противоречи на чл. 36 ал. 2 от Закона за адвокатурата, където е посочено, че възнаграждението би следвало да е в справедлив и обоснован размер. Няма как размерът да бъде такъв при положение, че единственият критерий е материалният интерес на делото. Не се обследва обема, сложността на извършената работа, брой заседания, евентуално извършени процесуални действия, сложността на работата, като единственият критерий е материалният интерес, който няма как да бъде справедлив. Моля за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Правя възражение за прекомерност по разноските по чл. 80 ГПК в настоящото производство по същите причини. Моля за срок за писмени бележки.

ПРОКУРОРЪТ – Считам предявените иски претенции по ЗОДОВ за неоснователни и недоказани. Считам, че в хода на проведеното административно производство не се доказва наличието на всички задължителни елементи от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал. 1 ЗОДОВ. Споделям изложените съображения и възражения, както и доводите на ответника по иска като искам да добавя, че с оглед зачестилите еднотипни дела между същите две страни е налице тенденция за отваряне на възможност за злоупотреба с права по повод процесуални представителства, която злоупотреба с права прокуратурата е на мнение, че следва да бъде категорично пресечена от съда. Споделяме изложените в този смисъл становища и възражения на ответника и се присъединявам към тях.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

ПРЕДОСТАВЯ възможност за писмени бележки на страните в 5-дневен срок от днес. Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.25 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: